



ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 16 DECEMBER 2010

inzake

**het ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot vaststelling van
de tarifiering van de prestaties van het Gewestelijk Agentschap voor Netheid**

ONTWERP VAN BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT VASTSTELLING VAN DE TARIFERING VAN DE PRESTATIES VAN HET GEWESTELIJK AGENTSCHAP VOOR NETHEID

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 16 december

Aanhangigmaking

Op 16 november 2010 heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanwege de Minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd voor Leefmilieu en Energie een adviesaanvraag ontvangen inzake het ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot vaststelling van de tarifiering van de prestaties van het Gewestelijk Agentschap voor Netheid.

Na onderzoek door zijn Commissie Leefmilieu tijdens haar zittingen van 29 november en 9 december 2010, formuleert de Economische en Sociale Raad het volgend advies.

Advies

Algemene beschouwingen

De Raad stelt vast dat dit ontwerp van besluit verwijst naar de artikels 2, 10 en 11 van de ordonnantie van 7 maart 1991 betreffende de preventie en het beheer van afvalstoffen voor wat de definitie van « gezinnen » betreft. Hij benadrukt dat deze ordonnantie binnenkort zal worden opgeheven door de goedkeuring van een nieuwe ordonnantie tot omzetting van richtlijn 2008/98/EG. Anderzijds definieert de ordonnantie van 7 maart 1991 waarnaar wordt verwezen noch het begrip « gezin », noch in tegenstelling het begrip « afvalproducenten of -houders andere dan de gezinnen ». Bovendien stelt **de Raad** vast dat deze definitie niet terug te vinden is in de toekomstige versie van de ordonnantie. Bijgevolg vraagt hij zich af of het opportuun is om dit ontwerp van besluit aan deze ordonnantie van 7 maart 1991 te spiegelen.

De Raad vindt het onontbeerlijk om een duidelijke definitie van het begrip « gezin » op te stellen ten aanzien van de talrijke gevallen waarbij economische actoren zijn betrokken die enkel kleine hoeveelheden afvalstoffen produceren die voortkomen uit hun beroepsactiviteit. Bovendien zou een dergelijke definitie de situatie van de zelfstandigen, die bij hen thuis een beroepsactiviteit uitoefenen, moeten verhelderen, alsook deze van de handelaars die boven hun handelszaak wonen. Nog steeds ter verduidelijking van de situatie voor wat het beheer van afvalstoffen betreft, stelt **de Raad** ook voor om het begrip « huishoudelijke afvalstoffen » te definiëren. Hij benadrukt dat bij gebrek aan duidelijke definities de kwalificatie van de afvalstoffen meestal zal afhangen van het oordeel van het ANB en dit zonder enig objectief juridisch criterium.

De Raad stelt vast dat de toename van de jaarlijkse ontvangsten van het ANB, die in de nota aan de Regering wordt voorzien (4 miljoen €), grotendeels zal voortkomen van het beheer van de niet-huishoudelijke afvalstromen (de kosten voor het beheer van dergelijke afvalstoffen nemen aanzienlijk toe). Bijgevolg stelt hij voor dat het AN de kosten voor de ophaling van bedrijfsafval opnieuw zou evalueren en deze zou vergelijken met de ontvangsten uit deze ophaling. Bovendien vraagt hij om de overeenstemming tussen enerzijds de in dit ontwerp van besluit voorziene toename van de kosten en anderzijds de reële kostprijs van het beheer van afvalstoffen te evalueren.

De Raad herhaalt dat hij de gewestelijke instanties al heeft voorgesteld om de besprekingen met de gemeentelijke instanties aan te vatten, opdat laatstgenoemden de ondernemingen, of op zijn minst de op hun grondgebied gevestigde KMO's en ZKO's, enkel voor kleine hoeveelheden afvalstoffen de toegang tot hun containerparken zouden verlenen. Hij vraagt de men de gemeenten dit voorstel zou voorleggen en dat het Gewest de bespreking op gang zou brengen om deze doelstelling zo vlug mogelijk te behalen. Bovendien is hij van mening dat dit ook de duurzame ontwikkeling ten goede zou komen (nabijheid en dus minder verplaatsingen naar de containerparken).

De Raad neemt er akte van dat er momenteel een specifiek besluit wordt opgesteld betreffende de door de ordonnantie van 7 maart 1991 voorziene vrijstellingen (vrijstellingen betreffende de tarieven, de contractverplichting en het verplicht ter plaatse sorteren). Hij vraagt om vóór de goedkeuring ervan te worden geraadpleegd.

Bijzondere beschouwingen

Artikel 2

De Raad herhaalt de algemene beschouwingen, die hij betreffende de definities van «gezin» en «huishoudelijke afvalstoffen» heeft geformuleerd.

Artikel 3, § 1

De Raad vraagt om de woorden «bij de gezinnen» te schrappen om zo dit artikel duidelijker te maken.

De Raad steunt de bepaling die de vrijstelling van de eerste zakken van 30 en 50 liter voorziet. Hij meent dat men hierdoor rekening kan houden met de bijzondere situatie van zelfstandigen of ondernemingen die maar een kleine hoeveelheid afvalstoffen voortbrengen.

De Raad herhaalt dat de producenten of houders andere dan de gezinnen momenteel van een vrijstelling genieten op de tarifiering van het beroepsafval voor de eerste 150 liter «restafval» per week. Welnu, hij stelt vast dat dit ontwerp van besluit geen enkele vrijstelling voorziet voor het «restafval» in kleine hoeveelheden.

In verband met meer in het bijzonder punt «2°» heeft **de Raad** vragen bij de verdeling en de terbeschikkingstelling door het ANB van de zakken «*met het logo van Net Brussel in een onderscheiden kleur*». In dit opzicht lijkt het hem van fundamenteel belang om een doeltreffend distributiekanaal te voorzien, dat aan de uurroosters van de ondernemingen en zelfstandigen is aangepast.

Nog steeds in verband met punt «2°» vestigt **de Raad** de aandacht op het feit dat het verplicht gebruik van specifieke zakken, die duurder zijn dan de zakken die de gezinnen gebruiken, een bijkomende verhoging van de tarifiering voor het «restafval» van de afvalproducenten andere dan de gezinnen met zich zal meebrengen.

De Raad wijst op het feit dat een derde van de Brusselse handelaars de gebouwen bewonen waarin ze hun beroepsactiviteiten uitoefenen. Hij benadrukt dat deze handelaars, in toepassing van dit ontwerp van besluit, in het bezit zullen moeten zijn van twee soorten zakken voor «restafval» en dat deze zakken verschillende tarieven zullen hebben. Bovendien zou deze situatie het ANB voor interpretatieproblemen kunnen stellen, wanneer dit zal moeten oordelen of het gebruik van zakken voor «restafval» gerechtvaardigd is. Bijgevolg pleit hij ervoor om een vrijstelling op de tarifiering van de eerste 150 liter «beroepsrestafval» te behouden.

Artikel 3, § 2

De Raad neemt er akte van dat dit ontwerp van besluit het gratis verhuren van containers voor « papier-karton » en « PMD » vermeldt. Hij stelt echter vast dat dit ontwerp van besluit geen enkele prijs vermeldt voor de verhuur van containers voor « restafval » en « glas ». Ter informatie herhaalt hij dat de containers voor « glas » momenteel gratis worden verhuurd en dat de verhuur van containers voor « restafval » aan de volgende tarieven is onderworpen :

240 l.	1,25 €
660 l.	2,50 €
1100 l.	3,75 €

Artikel 3, § 3

De Raad neemt er akte van dat het mogelijk is om de tarieven te verhogen in functie van de bijkomende kosten « *ingeval de kenmerken van het afval of de bijzondere voorwaarden of de frequentie van de ophaling ertoe leiden dat Net Brussel extra verwerkingskosten en/of ophaalkosten heeft* ». Welnu, hij stelt vast dat het ontwerp van besluit geen enkele definitie van « standaard » kenmerken, voorwaarden en frequenties voorziet. Bijgevolg dringt hij erop aan om de bijzondere voorwaarden die een tariefverhoging rechtvaardigen in dit ontwerp van besluit te definiëren.

Artikel 3, § 4

De Raad neemt er akte van dat dit artikel de mogelijkheid voorziet om een tarifiering toe te passen die rechtstreeks is gebonden aan de kostprijs van de gepresteerde diensten ingeval het contract betrekking heeft op grote hoeveelheden afval. Welnu, net zoals voor artikel 3, § 3, stelt hij vast dat het ontwerp van besluit geen enkele verduidelijking geeft wat betreft de drempel vanaf dewelke er van de « standaard » tarieven zal worden afgeweken om deze bijzondere tarifiering toe te passen. Hij dringt er dus op aan om dit in dit ontwerp van besluit te verduidelijken.

Artikel 6

De Raad stelt vast dat de in § 1 vastgestelde tarieven betreffende de ophaling van afvalstoffen aan huis op aanvraag van de afvalproducenten andere dan de gezinnen hoger liggen en minder gedetailleerd zijn dat wat men terugvindt in § 2 betreffende de ophaling van afvalstoffen aan huis op aanvraag van de gezinnen. Hij meent dat dit verschillend tarief niet gerechtvaardigd is bij een gelijke hoeveelheid afvalstoffen, met name in toepassing van de reële kostprijs.

In ieder geval benadrukt **de Raad** het gebrek aan mogelijkheden voor de professionals van in het bijzonder de sector van het bouwwezen om kleine hoeveelheden afvalstoffen te beheren.

De Raad vestigt de aandacht op het gevaar van mogelijke ophalingsaanvragen vanwege valse particulieren voor afvalstoffen van bouw- of afbraakwerken afkomstig van « zwarte werven ». Hij vraagt om met dit fenomeen rekening te houden en pleit voor de concretisering van akkoorden met de federale Minister bevoegd voor de naleving van de sociale wetgeving om zo de controles op het zwartwerk te versterken. Hij herhaalt dat hij het desgevallend verkieslijk acht om de ondernemingen te steunen, die binnen de naleving van de regels werken en die hun afvalstoffen als een goede huisvader willen beheren.

Artikel 7

De Raad stelt vast dat de uitsluiting van bouw- en afbraakwerken van de mogelijkheid tot terbeschikkingstelling van grote containers in tegenspraak is met de vermelding van een regel betreffende het gesorteerd bouwafval in de tabel. Hij vraagt zich af welke andere bronnen er zouden kunnen zijn dan de werven, die een voldoende hoeveelheid gesorteerd bouwafval

produceren waarvoor een grote container nodig is. In ieder geval is hij van mening dat deze maatregel het zwartwerk in de hand kan werken, gezien diegenen die buiten de regels zouden werken een voordeel zouden hebben in termen van verwijdering van hun afvalstoffen.

De Raad vraagt dus om :

- ofwel de mogelijkheid tot terbeschikkingstelling van grote containers voor iedereen open te stellen, met inbegrip van de bouw- en afbraakwerven, met een controlestelsel dat volstaat om de sorteerkwaliteit van dit gesorteerd bouw- en afbraakafval te waarborgen, om met name de aanwezigheid van gevaarlijke afvalstoffen in deze grote containers te voorkomen ;
- ofwel de mogelijkheid tot terbeschikkingstelling van grote containers voor gesorteerd bouw- en afbraakafval voor iedereen te schrappen.

Artikel 8

De Raad stelt met tevredenheid vast dat de gezinnen de mogelijkheid hebben om een grote categorie van afvalstoffen gratis in de gewestelijke containerparken af te geven. Bovendien stelt hij vast dat de voorziene tarieven voor de betalende categorieën van afvalstoffen zeer betaalbaar blijven.

De Raad vestigt de aandacht op het feit dat het streven naar een toename van het aandeel van gesorteerde afvalstoffen een toename inhoudt van de hoeveelheden afvalstoffen die in het containerpark zullen worden aangeboden. Bijgevolg vraagt hij om snel maatregelen te nemen om de toegankelijkheid van de twee gewestelijke containerparken te vereenvoudigen en om de opvangcapaciteit ervan te vergroten.

Tot slot wijst **de Raad** op het subjectief karakter van de zin « Ingeval van regelmatige aanvoer [...] » in de laatste paragraaf van dit artikel. Hij vraagt om de woorden « regelmatige aanvoer » te definiëren.

*
* *